

ARHIEPISCOPIA TOMIS
BIBLIOTECA Nr. 12346

TOMIS

REVISTĂ EPARHIALĂ DE CONSTANȚA

CEL CE VA BEA DIN APA, PE CARE O VOIU DA EU
NU VA INSETA IN VEAC. — IOAN IV. 14

S U M A R

1. Principii călăuzitoare în interpreta-
rea Apocalipsei *Pr. Mihai Șt. Verban*
2. Noțiunea de drept, în concepția
creștină *Pr. Cosma P. Drăghicescu*
3. O nouă carte despre viața lui Iisus *Pt. Ec. Alex. Z. Ionescu*
4. Sf. Evanghelie din Dumineca lui
Zacheu *Pr. Leonida Moiescu-Vîllea*
5. Cronica Externă *Ion. C. M. Grumăzescu*
6. *Partea Oficială* * *
7. Tablourile de circ și parohii în ve-
derea alegerilor eparhiale de cle-
rici și mireni de 11 și 13 Aprilie
1943
8. Posturi diferite
9. Mulțumiri

T O M I S

Revistă oficială, lunară, eparhială, de Constanța.
Sub patronajul Prea Sfințitului
EPISCOP LOCOTENENT EUGENIU

Principii călăuzitoare în interpretarea Apocalipsei

Apocalipsa Sfântului Ioan Teologul este singura carte profetică a N. Testament și mai originală în felul ei decât cele ale V. Testament.

Din cauza caracterului ei eminentemente profetic, ea a fost multă vreme considerată ca un tabu, de care, oricine s'ar fi atins, ar fi fost pedepsit cu neînțelegerea, sau rătăcirea dela adevărata normă a credinței. Aceasta se datorește genului simbolic cu totul special în care a fost scrisă cartea și pentru a cărui înțelegere se cere un deosebit studiu și o cunoaștere temeinică a doctrinei creștine.

Nu avem pretenția să spunem că posedăm noi această cunoaștere și nici că am ajuns la înțelegerea deplină a sensului obscur al Apocalipsei, — despre care știm că devine clar și înțeles abia după împlinirea profețiilor. — Însă, întemeindu-ne pe cercetarea amănunțită a celor mai valoroase studii, cu privire la teologia Apocalipsei, ne permitem, să redăm aici rezumatul acestor osteneți, ca, și alții — bine înțeles cei cari vor — să se folosească de el, în opera de luminare a celor credincioși și de îndreptare a celor rătăciți, mai ales, pentru că astăzi se zice că trăim vremuri apocaliptice.

* * *

Apocalipsa aparține, prin forma și imaginile sale, aceluiași gen literar ca și apocalipsele apocrife, numai că, spre

deosebire de acestea, este inspirată de Dumnezeu ¹⁾ și cuprinde profeții categorice, pe când în celelalte, profețiile sunt anunțate condițional. ²⁾

Se poate stabili o apropiere între Apocalipsa Sf. Ioan și profețiile canonice ale V. T., însă pe acestea ea le depășește prin natura inspirației, prin însemnătatea secretelor divine revelate și prin faptul că se inspiră și din Evanghelii, revelând secrete chiar mai multe de cât acestea și pe care profeții nu le cuneșteau încă. ³⁾

Ne întrebăm însă, de ce autorul a ținut să redea acele secrete într'o formă așa de nebuloasă, ascunsă? Explicația stă în aceste două temeuri: 1. natura ideilor pe care le cuprinde cartea și 2. folosirea frecventă a genului apocalipsei în vremea în care scrie autorul.

După cum relatează Jacquier, „imaginile sau numerele simbolice au servit autorului pentru a exprima sau sugera idei sau concepțiuni, pe care nu le-ar fi putut exprima prin cuvinte obișnuite”. Și într'adevăr, tablourile învierii și judecării de apoi, evenimente pe cât de importante, pe atât de incoceptibile, nu puteau fi redată prin cuvinte și culori obișnuite, aceste evenimente întrecând cu mult imaginația omului.

Dacă ne referim la genul scrierii, apoi este știut, că genul apocaliptic era pe acea vreme cel mai propriu mentalității iudaice și eline. Expresiile simbolice, care erau foarte frecvente pe atunci, aveau o anumită însemnare, pe care oricine o cunoștea sau putea s'o cunoască.

De aceea, ca să avem o înțelegere clară asupra sensurilor simboalelor din Apocalipsă, trebuie să le căutăm însemnarea curentă dela sursă, sondând în convențiunile simbolice ale diferitelor regiuni și medii.

Înainte de aceasta, însă, este nevoie să reamintim măcar numai în trecât, cititorilor următoarele date: timpul aproximativ,

1) Le P. E. Allo. S. Jean, L'apocalypse, ed. II Paris 1921, pag. XXVI

2) E. Jacquier : Histoire des livres du N. T., ed. V, t. IV pag. 351.

3) Allo : op. cit. pag. XXVI.

4) Jacquier : op. cit. pag. 353.

asupra căruia cad de acord toți criticii, este între anii 95-97.¹⁾

Mediul religios se caracterizează, în a II jumătate a sec. I prin spiritul profetic-foarte răspândit.

Mediul istoric foarte turbure: cutremure de pământ, succedări dese de împărați, persecuții contra bisericii, turburări în sânul Bisericilor, după cum ne-o spune apocalipsa, când mustră Bisericile, pe rând²⁾.

Scopul. Apocalipsa este un manifest de mare speranță în mijlocul persecuțiilor, un îndemn către răbdarea și pacea intimă, pentru că triumful lui Hristos este sigur³⁾.

Destinatarii. Autorul se adresează celor 7 cetăți. Din cauza sensului de plenitudine, ce acest număr avea aceste 7 cetăți reprezintă toată provincia și aceasta, la rândul ei, toată Biserica⁴⁾.

Originile simboalelor. Allo, grupează astfel aceste izvoare: izvoare de N. și V. Test., poezia populară iudaică, evenimentele contemporane, religiile și miturile streine și fantazia proprie a autorului⁵⁾.

Noul Testament. În primul rând, Apocalipsa dăpinde de cuvântările eshatologice ale Mântuitorului Hristos din Ev. Matei, XXIV, 25, Ev. Marcu, XIII și Ev. Luca XXI, în cecece privește ideile generale, ansamblul tablourilor și rezultatele finale. De asemenea, expresiile: „Fiul Omului“, „Mielul Sacrificat“, (f Petru sau Ev. IV-a); primul năcut din morți“⁶⁾

Vechiul Testament are și mai mare influență, desigur că tratează un gen comun: genul profetic. Astfel: portretul lui Hristos slăvit este zugrăvit cu ajutorul lui Daniil (VII, 13; X, 6), sau Iezechiel (I, 26); insignele sunt ale marelui preot (Ex. XXVIII, 4-5); cei patru cai reamintesc pe cei din Zaharia; cele 7 plăgi, plăgile din Egipt. etc. Apoi multe numiri luate de V. T., dar în-trebuințate în sens simbolic: Eufrat, Egipt, Babilon, Sodoma⁷⁾.

Imagini proprii nu prea are, pentru că „fantazia acestor

1) Vezi Gheorghiu V. Pr. Prof.: Introducere în Sf. Cărți ale T. N. Allo: op. cit. Jacquier: op. cit. Vigouroux: Les livres S. et la critique rat' vol. V; Mangenot et Vacant: Dictionnaire de Théologie Catholique.

2) Vezi pe larg Jacquier op. cit. pag. 332-347.

3) Allo: op. cit. pag. V.

4) Allo: op. cit. pag. VI.

5) op. cit. pag. XXXI

6) Jacquier op. cit. pag. 352.

7) Ibidem pag. 352-354; Allo op. cit. pag. LV.

autori era prea săracă, nefiind creatori. Istoria timpului lor îmbracă aceleași forme ca și ale trecutului ¹⁾ Jacquier găsește însă, câteva imagini originale, împrumutate din lumea înșuflețită și neînșuflețită : miel, cal, scorpion, cer, etc. Allo arată imagini inventate : bestia a doua, mielul fals, etc.

Legile și principiile generale de interpretare ale simbolismului apocaliptic.

I. Pentru a nu cădea în contra-sensuri, nu treame a căuta sub fiecare detaliu al descrierilor o intervenție profetică distinsă, după cum nu trebuie a căuta un sens moral distinct în fiecare parabolă ²⁾.

Nesocotirea acestui principiu literar, propriu acestui gen duce la greșala de a vedea mai multe evenimente asemănătoare, acolo unde, de fapt, nu e decât unul.

II. Apocalipsa nu împarte în perioade materiale timpul. Perioadele nu corespund unei adevărate succesiuni a timpului. De aceea, propriu zis, nici nu sunt perioade. Numai nevoia, de a distinge într'un mod material unele evenimente de altele a determinat pe autor să folosească ³⁾

III. Apocalipsa este esențialmente eshatologică. Deci, sub această perspectivă trebuie judecată.

IV. Apocalipsa se ocupă numai cu timpul dela Iisus Hristos până la judecata generală.

V. Numerele n'au decât o valoare de socoteală aproximativă.

VI. Simboalele diferite, relative la una și aceeași persoană, trebuiesc considerate ca răspunzând la diferite forme, funcțiuni și aspecte ale uneia și aceleași persoane. Spre exemplu : Hristos e numit Fiul Omului, Miel, Cavaler ; cele 7 biserici sunt numite și 7 stele, 7 îngeri ⁴⁾

VII. Cercetând procedeele de compoziție literară, Allo), deduce următoarele observații și reguli : a) Autorul a făcut prea mult uz de metoda analitică, care a fost funestă cărții. De aceea

1) Allo : op. cit. pag. XXXI.

2) Allo : op. cit. pag. XXX.

3) Allo : op. cit. pag. LII.

4) Allo : op. cit. pag. LXI.

5) Allo : op. cit. pag. LXXXI.

pentru a pricepe sensul general. trebuie ca fiecare simbol să fie studiat în funcție de viziune, nu fragmentar ; b) O idee, începută într'o viziune, și continuă într'alta ; c) Autorul vrea să folosească avertismente, pentru a convinge. Ca atare, acestea nu trebuie interpretate separat, decât ca anticipații ; d) Se observă o perpetuitate a antitezei, care permite distrugerea unui fir conducător în toată cartea ; e) Sunt antiteze, care se explică singure, fără a fi legate de altele ; f) Antitezele pot fi astfel organizate, în cât, spre exemplu, se ajunge ca Biserica să aibă o dublă stare antitetică : persecutată și trimfătoare ; g) Sunt simboale, cari se repetă cu aceiași însemnare, exemplu : culoarea albă ; h) Septenariile sunt separate în două serii : una de 4 și una de 3, fiecare cu efecte deosebite.

Potrivit acestor considerații și observații, făcute pe baza unor cercetări serioase în domeniul științei exegetice, se face posibilă o interpretare a simbolismului din Apocalipsă, care nu riscă a fi respinsă de spiritul general al ortodoxismului.

(Vom continua cu simbolismul numerele din Apocalipsă).

Pr. Mihai Șt. Vârban

Noțiunea de drept, în concepția creștină

Noțiunea de drept stă la baza coeziunii sociale, fără de care o armonie nu poate exista. Și pentru că acest element condiționează chiar organizarea ideală a societății, voi căuta, să desprind latura moral-religioasă a acestei noțiuni. În afară de latura aceasta noțiunea de drept, mai prezintă una generală, care este cea de natură juridică. Aceasta este așa de eterică, încât de încerci s'o definești, îi defectezi realitatea precisă, ci te mulțumești să o știi, tăcând-o, iar când vrei să răspunzi la o întrebare ci îți s'ar pune asupra definiției, scapi ca Fericitul Augustin care la fel a făcut când a definit timpul spunând, că oricine o știe aceasta când tace, nimeni nu poate însă răspunde când

i se cere. Călcăm această lege a definițiilor abstracte și definim latura juridică a dreptului, ca o expresie a justiției. Lăsăm această chestiune și o analizăm puțin pe prima, care ne interesează mai mult și care din început pot spune, stă la baza organizării bisericii. Când am abordat această chestiune, m'am gândit la dreptul doctrină, care se identifică în limbajul curent al lumii.

În studiul legilor ; guvernând o societate, iar de aici, din consecințele ce decurg, să desprind nota enunțată mai sus.

Noțiunea de drept este nedespărțită de ființa omenească — de unde și universitatea justiției — jus naturaliter universale — după cum altă dată Testulian spunea la fel despre universitatea învățaturii — credinței — creștine, — anima naturaliter Christiana.

Noțiunea de drept a format și un obiect de studiu, creind știința dreptului. Să vedem de unde emană coloritul religios al chestiunii de față? Din consecințele aplicării conținutului, căci vizând scopul propus, vom vedea că nu este altul decât realizarea armoniei sociale. Această aplicare dorește să fie ultima și să creieze individului o conștiință precisă de rosturile drepturilor și datoriiilor sale în societate, căutând să creieze o stare de perfectă armonie socială pentru realizarea căreia statul cheltuește milioane de milioane cu organizarea instituțiilor chemate să realizeze acest lucru : Judecătorii, tribunale, pușcării, poliție, etc. Și înainte de a veni expresia dreptului — justiția — să se pronunțe asupraezării ordinii morale din societate. dreptul încearcă cea mai superioară formă de restabilire a armoniei, de a impune pacea. Din acest punct esențial, tragem o concluzie logică și obligativă, că dreptul trebuie neaparat să îmbrace o haină religioasă, deoarece dacă justiția caută să restabilească o armonie între mai multe realități în conflict, apoi norma sa, conținutul său, dreptul, trebuie să-și împingă antenele

de perfectare a mediului de stabilire a armoniei, până chiar în sufletele oamenilor. Plecând dela concluzia că dreptul este o totalitate de norme, cari reglementează raporturile între oameni, vom trebui să credem că aceste norme sunt produsul unor necesități sociale, iar acest produs pentru a fi organizat și trebuie să fie așa, este o operă de legiuitor.

Dar, pentruca legiuitorul să poată emana aceste norme, oare nu trebuie, să aibă el în conștiință tipul ideal și clar de dreptate? Și pentrucă dreptul caută să realizeze fericirea societății nu se poate confunda totuși cu morala, deoarece dreptul vizează în primul rând raporturile din afară ale societății. În ce constă raportul dintre drept și morală? Este ca și acela dintre ideal și realitate, dintre principiu și aplicarea lui absolută.

În concepția creștină, noțiunea de drept, își găsește nu temei de existență și argumentele abundă, atât din Sfânta Scriptură cât și din Sfânta Tradiție. Caracterul moral al acestei națiuni, care face parte integrantă aproape din elementul religios din noi, face ca în concepția creștină, această noțiune să fie etalată pe primul plan. Și unde găsești loc mai adecvat ca în concepția creștină, această noțiune, când însăși Mântuitorul impune lumii o conștiință de egalitate perfectă în fața drepturilor și a datoriilor fiecărui individ în societate. Elementul creștin a dat nota cea mai perfectă a dreptului în toate aspectele ce le prezintă. Normele dreptului în concepția creștină, nu sunt altceva decât niște bunuri juridice, cari și au smuls ființa din ambianța moral-creștină a umanității.

În concepția creștină, dreptul este un discipol credincios al moralei, care obligă pe foți să fie desăvârșiți precum și Tatăl desăvârșit este. În concepția creștină, dreptul nu prezintă nici un aspect rigid sau atroce, ci întruchipează fundamental trei elemente.

Întâiu : reprimă toate atingerile aduse moralei.

Al doilea : caracterul de indulgență, pe care un individ care calcă legea forțat mai mult de împrejurări, decât din perversitatea sufletului, este sub măsurile clemenței. Al treilea : creiază toate instituțiile și toate măsurile pentru a ne feri de a călca legea.

În esențial orice chestie de drept, privită prin prisma concepției creștine, nu se poate examina decât în factorul spiritual și în conștiința morală a societății.

Numai gândindu-ne la scopul propus de drept, care nu e altul decât, binele tuturor, vom vedea că la fundamentul dreptului stă morala creștină, căci din această îmbinare s'a ajuns chiar de mult la termenul ideal de judecătorii de pace, ci nu de condamnare.

Discuția fiind mai amplă, voi căuta într'un număr viitor, să continui cu subiectul: Identificarea normelor morale în drept. Aceasta, la o complectare a succinței relatări de față.

Preot Cosma P. Drăghicescu
Ciochina - Ialomița

O nouă carte despre viața lui Iisus

III

În numărul trecut al revistei noastre Eparhiale, ocupându-ne de cartea D-lui Sterie Diamandi „Fiul lui Dumnezeu. Fiul Omului“, inculpam autorului disecția arbitrară încercată asupra unor relatări evan-gelice, denaturându-le realitatea miraculoasă și subminându-le divinitatea, ca toți cei ce au scris despre viața lui Iisus, lăsându-se duși mai mult de „înțelepciunea acestei lumi“ decât de cutremurarea sufletească a credinciosului.

Continuăm și de data aceasta rechizitoriul ce avem de făcut asupra acestei cărți, în care ne mai lovim de unele chestiuni, ce e drept, de mai puțină importanță, nefiind în cauză dreapta credință. În cele ce urmează, vom discuta anumite afirmațiuni «sui generis» ale autorului, pe cari le găsim prea categorice în raport cu probabilitatea lor de adevăr.

1. Tratând despre izvoarele cari stău la baza cercetării vieții și învățăturilor Domnului Iisus, autorul afirmă că cele mai vechi documente creștine sunt epistolele Sf. Ap. Pavel (pag. 86). E adevărat că cel puțin jumătate din Epistolele Pauline, începând cu Ep. I către Tesaloniceni, sunt anterioare Evangheliilor după Marcu și Luca. În ce privește, însă, Evanghelia după Matei, rezultatul criticii care ține seamă de datele tradițiunii, este unanime în a recunoaște această Evangheliie, dacă nu în forma greacă, cel puțin în forma primară aramăică, ca cel dintâi document creștin.

2. Privitor la data Nașterii Domnului, autorul afirmă categoric că n'o putem determina nici măcar cu aproximație (pag. 53). Aceasta înseamnă apă la moară teologilor negativiști cari tăgăduesc existența istorică a Domnului Iisus. E drept că în această privință părerile sunt divergente, dar știința teologică a soluționat destul de satisfăcător această problemă. Autorul, însă, trece prea repede peste datele cronologice indirecte ale Sf. Scripturi și nu se folosește de toate elementele necesare pentru deducerea unei date cât mai fixe a Nașterii Domnului. Dîu contră, avem impresia că ignorează rezultatele la cari s'a ajuns astăzi în această chestiune și că ține cu dinadinsul să vină cu păreri proprii. Ca consecință, ajunge să afirme că la data întoarcerii din Egipt, Domnul era un copilăș în preajma vârstei de 5 ani (pag. 47), iar când și-a început activitatea Messianică, putea să aibă în realitate cam 33-35 ani (pag. 442).

3. Faptul că Evanghelia după Luca conține cele mai multe amănunte relativ la Nașterea Domnului, îl face pe autor să spună că Ev. Luca „a cunoscut deaproape pe Maica Domnului, a vorbit deseori cu Dînsa, culegînd pe această cale, dela persoana cea mai autorizată informații foarte prețioase, cu privire la Domnul Nostru Iisus Christos“ (pag. 451). Afirmăția aceasta este prea categorică față de probabilitatea ei de adevăr. În adevăr, Sf. Ev. Luca, care n'a făcut parte dintre învățăcelii nemijlociți ai Domnului, a trebuit să facă cercetări proprii asupra vieții și faptelor Domnului, urmînd toate cu deamănuntul, precum singur mărturisește. În acest scop a avut ocazia să cunoască destui martori dela cari să se informeze și destule izvoare scrise din cari să și scoată materialul. Că ar fi cunoscut personal pe Maica Domnului cu care ar fi avut lungi convorbiri, este problematic. După vechia tradiție creștină. Maica Domnului a murit la Ierusalim sau la Efes pe la anul 45, deci curînd după Înălțarea Domnului. Ori, persoana Sf. Ev. Luca, despre care nu se știe si-

gur când a devenit creștin, se amintește mult mai târziu, în legătură cu activitatea misionară a Sf. Ap. Pavel căruia l-a fost discipol și însoțitor, începând cu a doua călătorie misionară.

4. Deasemenea remarcăm lipsa de piositate cu care apreciază personalitatea Maicii Domnului. Autorul crede că Maica Domnului era o femeie atât de simplă încât nu numai că nu și înțelegea fiul, dar încerca să-l abată dela menirea lui messianică, necrezându-l în toate mințile. Impovorată de o familie grea, copleșită de nevoile gospodăriei și grijile vieții — continuă autorul — Maica Domnului a uitat încetul cu încetul întâmplările petrecute într'un trecut îndepărtat. Mai mult, orizontul mărginit al mediului în care trăește nu-i îngăduie să albe o altă perspectivă și altă pricepere asupra lui Mesia, decât aceea a obștei din Nazaret. A ne închipui că Maica Domnului s'a ridicat la o înțelegere superioară celei populare ar fi absurd și deadreptul surprinzător (cf. pag. 402). Noi, din contră, credem că este absurd și deadreptul surprinzător tocmai felul cum un distins cărturar și fiu credincios al bisericii noastre ortodoxe, apreciază personalitatea Maicii Domnului. Era posibil ca Maica Domnului să și fi pierdut nădejdea și să uite taina neasemănat de mare a zămislirii și nașterii Domnului, precum ni le relatează Sf. Ev. Luca, ca să poată fi uitată într'o viață de om, oricât ar fi el de simplu și împovărat de griji și nevoi? Mai firesc e de crezut că taina acelor întâmplări minunate a umplut de încântare întreaga viață a Sfintei Fecioare, precum ne spune și Sf. Ev. Luca: «Iar Maria păzea toate cuvintele acelea, punându-le întru inima sa» (Lc 19).

5. Când spune că Maica Domnului era împovărată de nevoi gospodărești copleșitoare, având de îngrijit o familie numeroasă, autorul s'a gândit la așa zișii «frați ai Domnului», «cari au mâncat dintr'o strachină» (sic) cu Dânsul după o viață familiară comună. Din examinarea atentă a textelor evanghelice, reiese destul de limpede că cel puțin până la vârsta de 12 ani, Domnul Iisus se găsește singur alături de părinții Săi. Pentru timpul următor, deasemenea ne lipsesc indiciile din care am putea deduce că «frații Domnului» ar fi trăit alături de Domnul Iisus și Maica Sa. Din contră, credem că au format familii deosebite, pentru că acești «frați» nu se amintesc decât în timpul activității publice a Domnului, însoțind pe Maica Sa, fapt care, deasemenea nu implică nicidecum o viață familiară comună, putându-se explica și prin legăturile de rudenie foarte apropiate. Era na-

tural ca Maica Domnului să fie însoțită de nepoții Săi a căror ocrotire bărbătească avea să l ușureze dificultățile drumului și putința de a ajunge să-și vadă Fiul, indiferent dacă locuia sau nu, împreună cu ei. Atunci nu înțelegem pentru cari motive autorul nostru ține să ne-o prezinte pe Maica Domnului ca pe o sărmană femeie cu o cassă de copii, doborâtă de nevoile gospodăriei și chinată de grijile vieții, cari o fac să alte și ziua de ieri... Suntem contra acestei exagerări făcută, poate, pentru a produce efecte literare, cu atât mai mult cu cât se știe că așa ziiși «frați ai Domnului» își aveau și ei pe mama lor, menționată de toți Evangheliștii în legătură cu Răstignirea și Invierea Domnului, care se va fi îngrijit de creșterea și trebuințele lor. Atunci unde e familia numeroasă de care era împovorată Maica Domnului? Nu merge să amesteci romantismul în chestiunile cari cer documentare..

6. Deasemenea nu împărtășim părerea autorului care crede că Domnul Iisus era cel mai în vârstă între «frații» Săi (pag. 413). Dacă cei numiți «frații Domnului» ar fi fost mai în vârstă și-ar mai fi permis acele acte de autoritate-tulară față de Domnul Iisus?

7. Privitor la numărul călătoriilor Domnului la Ierusalim, autorul le reduce la trei (pag. 517). Pare că le pune în legătură numai cu numărul Paștilor petrecuți de Mântuitorul în timpul activității Sale publice. E adevărat că Mântuitorul a petrecut trei Paști în timpul activității Sale publice, dar din cuprinsul Sf. Evanghelii după Ioan, reiese că Domnul a mai fost la Ierusalim în două rânduri când nu se serba Paștile: odată pela jumătatea sărbătorii colibelor, iar altă dată cu ocazia sărbătorii «inoirea Templului». Pe de altă parte, Domnul a mai petrecut un Paște, curând după săturarea celor 5000 în părțile dincolo de lacul Tiberiadei, când nu se spune sigur că a fost și la Ierusalim. Felul cum stabilește autorul ordinea cronologică a călătoriilor la Ierusalim, este deasemenea greșit. Deși pretin de că în această privință s'a condus după relatările Evangheliei după Ioan, autorul nu amintește de călătoria la Ierusalim pe care o face Domnul de Paștile anului al doilea când vinderă la scaldătoarea Bethzda pe slăbănogul de 38 de ani (VI 1 ss.) precum și de călătoria făcută cu ocazia sărbătorii «inoirea Templului», când se proclamă la Ierusalim ca adevăratul Messia (X 22).

8. O chestiune destul de problematică este confundarea Mariei sora lui Lazăr, cu Maria Magdalena (pag. 513-517). E adevărat că mulți comentatori susțin că ambele Marii sunt una și aceeași persoană. Mai sigur e că au fost persoane de-

osebite. Evangheliștii arată clar că Mântuitorul a primit două ungeri cu mirodenii în două locuri și timpuri diferite. Prima dată a fost uns cu mirodenii în casa lui Simon Fariseul unde n'a primit onorurile convenite din partea gazdei, iar timpul când a primit ungerea aceasta se leagă de activitatea Domnului în Galileia. Femeia păcătoasă care a uns atunci picioarele Mântuitorului, n'a putut fi Maria sora lui Lazăr care locuia tocmai în Betania, ci Maria din Magdala, oraș din Galileia pe malul lacului Ghenizaret. Despre a doua ungere, Evangheliștii vorbesc apriat că au avut loc în Betania, în casa lui Simon Leprosul, în ajunul intrării triumfale în Ierusalim, iar femeia care a uns atunci picioarele Mântuitorului a fost Maria sora lui Lazăr din Betania (Ioan XII 2 3).

9. O ultimă observațiune am mai avea de făcut cu privire la traducerea pe care o folosește autorul când face citări din Noul Testament. Deși avea la îndemână destule versiuni oficiale, autorul citează din Noul Testament edi la Britanică în traducere mai nouă, care reeditează traducerea lui Cornilescu din 1920. Ca să fim sinceri, nu ne miră prea mult pre-dilecția autorului pentru traducerea folosită.

Cu aceste încheiem observațiunile ce am avut de făcut asupra operii D lui Sterie Diamandi, care, în descrierea vieții lui Iisus, a dovedit mai multă pasiune ce ebrală decât teofilă. Dacă critica ce i s'a făcut până acum este aproape unanimă în a-i găsi numai calități remarcabile, noi nu suntem contra. În adevăr lucrarea are multe capitole excelente, cari răspund la multe probleme în legătură cu persoana Mântuitorului, folosind atâta argumentare liberă, psihologică și științifică, încât, uneori, depășește în chibzuință și erudiție lucrările streine similare pe cari le cunoaștem din traducere. Dacă nu ne învoim cu anumite păreri ale autorului, este pentru că pe ici pe colo, deraiază de pe linia Sf. Scripturi și a Sf. Tradițiuni, nemancipându se de anumite influențe. Și noi prețuim opera, dar o prezentăm așa cum este.

Așteptăm cu nerăbdare volumul al II-lea, în care autorul va evidenția puterea de viață a ortodoxiei!

Preot Ec. Alex. Z. Ionescu

Sf. Evanghelie din Duminica lui Zacheu

LUCA XIX CAF. 1—10

VERSIFICARE

Intr'o caldă zi de vară, timp frumos și eer senin,
 Domnul cu ai Săi apostoli mergeau spre Ierusalim.
 Când în Ierihon ajuns-au, multă lume a ieșit
 Ca să vadă pe Cel care un orb a tămăduit.
 Intre toți, iată și unul — Zacheu — om foarte bogat,
 Cel mai mare peste vameși; ce 'n mulțime sta băgat.
 Și cum căuta să vadă pe Domnul cu orice preț,
 Nu putea; căci de statură era cât un omuleț.
 Atunci dânsul — cu iuțeală — într'un dud s'a sait sus,
 Ca să vadă cât mai bine când va trece Iisus.
 Iar când Domnul fu aproape și-l zări printre frunziș
 Pe Zacheu ce sta cucernic în al duhului desiș,
 Se opri din mers o clipă
 Apoi zisu-i-a în pripă:
 „Grăbește de te coboară, fără a te frământa,
 „Findecă astăzi Mi se cade ca să fiu în casa ta”.
 Fericit peste măsură repede se dete jos
 Și-L primi la el în casă, se 'nțelege, bucuros.
 Pe când oamenii — cu toții — început-au a cârti,
 Că la păcătos intrat-a Domnul — spre a găzdui.
 Zacheu, fără să asculte, zise: „Iată, Doamne, dau
 „Jumătate din avere la săracii care n'au;
 „Jor de o-fi să spună vr'unul că l-aș fi năpăstuit,
 „Intore paguba îndată, nu cât zice; ci 'mpătrit!”

Domnu-atunci — cu bucurie — pentru cele ce aflate,
 Zise: „Astăzi mântuire, s'a făcut acestei case:
 „Căci și-acesta e urmașul celui ce prin legământ.
 „Jurvit-u-s'a să facă cum e 'n eer și pe pământ!”

Preot Leonida Meisescu-Villea
 Carvăn-Constanța

Cronica Externă

1. Germania.

Cu prilejul venirii la putere a Fuehrerului, pastorul primat evanghelic din Berlin, Walter Hoff, a dat o pastorală în care subliniază importanța acestui eveniment pentru protejirea bisericilor creștine.

Cel care și amintește, spune între altele pastorala, că'n Rusia bisericile au fost transformate în uzini de apă minerală, în hambare de grâu și'n uzini electrice și cel care a remarcat influența funestă exercitată de iudaism în orașele și satele din răsărit, va ști să prețuiască ce înseamnă, pentru Germania și pentru Europa întreagă, venirea la putere a național-socialismului !

Pastorul primat evanghelic invită apoi bisericile creștine să-și mărturisească recunoștința lor cu prilejul celei de-a 10-a aniversare a zilei în care reprezentanții iudaizanti ai epocii marxiste au fost înlocuiți, la conducerea statului german, de protagoniștii imperiului etern.

*
*
*

2. Cetatea Vaticanului.

Pentru întâia oară, un grup de zariști catolici au fost autorizați să viziteze săpăturile ce se fac în subteranele Vaticanului, dedesubtul bazei Sf. Petru.

Adâncirea săpăturilor, cu încă un metru în jos, a dat grotelor caracterul unei biserici subterane cu trei încăperi. În partea centrală, a fost așezată o prețioasă statuie de marmoră a Sf. Petru iar în părțile laterale au fost instalate sarcofagiile celor mai înuemnați papi și suverani.

În această biserică subterană vor fi puse deasemeni fragmente arheologice din vechea bazilică.

Săpăturile au scos la iveală ruinele unei bazilici din timpul lui Constantin cel Mare, ale unui cimitir păgân și ale unui cimitir creștin.

*
*
*

3. Rusia.

Cu privire la situația religioasă și acțiunea criminală antireligioasă s'au putut afla știri importante din relatările episcopului polonez Garino, refugiat de curând la Ierusalim, venind

din Uniunea Sovietică. Astfel el a declarat c'au fost lăsați nu mai un număr de 17 preoți pentru a îngriji de sufletul a milioane de polonezi. Acțiunea acestor preoți este particulară, de oarece nu li se dă voie să officieze 'n mod public. Este imposibil să se obțină autorități pentru preoți de a săvârși Sf. Taine.

*
*

4. Anglia.

Organizațiile evreești din Londra au ținut o ședință prezidată de arhiepiscopul de Canterbury. În urma discuțiilor cari au avut loc cu acest prilej s'a hotărât să se ceară guvernului britanic să ia măsuri pentruca evreei să fie instalați în Palestina și 'n țările aflate sub controlul Mării Britanii. Știrea aceasta a provocat o impresie extraordinară în toate cercurile arabe naționaliste din Palestina.

*
*
*

5. Vieța religioasă 'n noua Europă.

Marele filosof italian Francesco Orestano scrie, în *Gerarenia*, revista lunară a revoluției fasciste, întemeiată de Duce, un lung studiu cu titlul de mai sus. „Germania — atunci când va porni cu Italia la ordinea nouii Europe — va 'ntâlni înaltul sens al universalității umane, căci cuvântul Romei are destinul de-a arăta totdeauna calea de urmat. Va găsi 'n istoria Romei pilde și învățăminte unice cu privire la chipul de-a'și asocia vrăjmașii de ieri, de-a 'ntemeia o Pax Romana durabilă și rodnică printre popoarele cele mai diferite ca sânge, limbă, obiceiuri, stare culturală și religie.

Va găsi sensul ca și taina catolicității, care nu-i numai universalitate umană organizată. Geniul Romei — care a întemeiat catolicitatea Dreptului și a Bisericii, născută firește universal dar organizată de Roma, catolicitatea Unanismului și a Științei moderne — este cel mai pregătit și mai matur ca să poată depăși toate particularitățile și să alcătuiască lumea într'un spirit superior. Care, într'o Europă plină de neînțelegeri, antagonisme, disensiuni, rivalități dar și de valori umane prețioase, nu va putea să nu țină seamă de maxima unui mare roman și creștin, Fer. Augustin: „*In necessariis unitas, in dubiis libertas, in omnibus charitas*“. Charitas huermani generis, charitas christiana, firește.

*
*
*

6. Anglia.

Pentru Duminică 21 Februarie a. c. s'a fixat ziua rugăciunilor

nilor pentru victoria armatelor Uniunii Sovietelor. Cu această ocazie atât biserica protestantă cum și cea catolică din Anglia au lansat apeluri cerând tuturor credincioșilor de a se ruga pentru aliații lor. În aceste apeluri credincioșii sunt rugați să-și îndrepte rugăciunile pentru prosperitatea bolșevismului în sensul ca pentru națiunea engleză și aliați să se introducă și o rugăciune specială pentru Rusia.

În acest timp, conducătorul operei de descreștinare a Rusiei, iudeul Iaroslavski-Gubelmann declară: „Orice religione din lume trebuie nimicită. Dacă-i nevoie să se omoare 10 milioane de oameni, trebuie făcută și aceasta“. Până 'n anul 1935 fuseseră uciși 40 mii de preoți iar din 1620 biserici din Moscova n'au mai rămas astăzi decât 25.

D-l Churchill la 20 Ianuarie 1940 declară: „Bolșevismul otrăvește sufletul poporului; sclavia bolșevismului e mai rea decât moartea“. Și acum biserica anglicană se roagă pentru biruința armatei roșie!

* * *

7. Germania

Din izvor bine informat se transmite: „În sfârșit, rușii au luat atitudine față de știrea exilării unui mare număr de preoți catolici în insula Solovetșei. Sovietele n'au negat acest fapt ci doar au spus că numărul lor e prea mic.

După știrile anunțate de Vatican, numărul preoților deportați în acea insulă trece de 700. Ei trebuie să lucreze în păduri și mine. Alimentele li se aduc cu foarte mare greutate. Toate intervențiile Londrei și Washingtonului, pentru ameliorarea situației lor, au rămas zadarnice.

Pe de altă parte se comunică că episcopii și preoții ortodocși sunt îngropați de vii, cufundați 'n apă unde mor înghețați, episcopul Platon a fost împușcat iar unui preot i s'a despicat capul cu toporul.

Și 'n acest timp, Biserica aglicană se roagă pentru asasinii din Kremlin!

* * *

8. Atitudinea ciudată a mitropolitului Moscovei.

Mitropolitul Serghie al Moscovei s'a adresat d-lui Roosevelt pe care îl invită să n'tervină pe lângă Stalin pentru înființarea unei biserici ortodoxe panslaviste.

Mitropolitul, cu care toate căpeteniile bisericesti au rupt orice legături, a trimis un memoriu lui Stalin și președintelui

St. Unite, în care afirmă că *principiile bolșevismului coincid, în toate punctele, cu învățăturile creștinismului*; iar catolicii luptă împotriva bolșevismului numai din pricină că biserica lor s'a îndepărtat de adevărata credință a Evangheliei.

În ciuda atitudinii sale filo-bolșevice, totuși mitropolitul Serghie este foarte strict supravegheat de poliția secretă și acum câțeva vreme a circulat chiar zvonul c'ar fi fost declarat indezirabil, fiind îndepărtat și înlocuit cu o altă persoană care i-a luat numele și funcția, acționând ca atare.

* * *

9. Un nou portret a lui Hristos ?

Ziarul „Giornale d'Italia” afirmă că s'ar fi descoperit primul portret autentic al lui Hristos, sculptat pe un medalion, găsit în Siria în urma unor săpături făcute de profesorul Rostovzoff. De oarece nu-i prima oară când s'affirmă autenticitatea unor asemenea portrete, rămâne să se stabilească care-i adevărul. Doi savanți au cercetat obiectul și, după aprecierea lor, medalionul este de origină greco-romană și datează din timpul crucificării lui Hristos. El reprezintă pe Hristos răstignit privind spre mama lui ce se reazimă de cruce, iar pe verso se află ucenicul Ioan

Icon. Corneliu M. GRUMĂZESCU

PARTEA OFICIALĂ

După adresa Sf. Sinod No. 225 din 16 Februarie 1943 către Sf. Episcopie Constanța înregistrată sub No. 1053 din 10 Febr. 1943.

Prea Sfințite,

Dând curs hotărârii Sfântului Sinod din 4 Decembrie 1942 am delegat pe P. S. Episcop Grigore al Hușilor să ia contact cu Domnul General Iliescu, Subsecretariatul de Stat al Educației extrașcolare pentru stabilirea timpului și normelor de educație al tineretului extrașcolar.

Prea Sfinția Sa cu adresa No. 473 | 943, Ne aduce la cunoștință că, după îndelungate discuții s'au ajuns la rezultatul pe care vi-l comunicăm spre a lua măsură în consecință, și anume:

1. — La sate pe timp de iarnă până la sfârșitul muncilor

agricole, ședințele de instrucție și educație cu extrașcolarii și premilitarii se vor face Sâmbăta după amiază ;

2. — Corul religios să se ducă la biserică în toate Duminicile și Sărbătorile de la ora 9.30 la 10.30 ;

3. — Subinspectorii să se consătuiască cu Protopopii pentru a stabili o colaborare strânsă între subcentre și preoți ;

4. — Se vor da echipe de extrașcolari și premilitari pentru curățenia bisericilor și a cimitirelor.

Această rânduală este numai pentru timpul de rășbotu. În urmă se va schimba după cerința vremii.

Președinte

Patriarh.

(ss) † NICODEM

Director,

(ss) Econ. Gh. Vintileacu

Copie după adresa Onor. Minister al Culturii Naționale și al Cultelor No. 8864 | 1943 către Sf. Episcopie Constanța înreg. sub No. 1418 | 943.

Prea Sfințite,

Ministerul Economiei Naționale fiind sesizat de Ministerul Afacerilor Interne asupra pericolului întinderii epidemiei peștei porcine prin confecționarea opincilor, la sate, din piei uscate provenite dela porci morți de pestă, ne aduce la cunoștință că prin Decizia No. 122334 publicat în Monitorul Oficial No. 295 din 16. XII. 1942 s'au ridicat restricțiile, cu privire la tăbăcirea și folosirea pieilor porcilor tăiați în gospodării, astfel că acum locuitorii pot să dea la tăbăcit pieile de porc și să-și confecționeze încălțămîntea din piei tăbăcite, stăvilindu-se în acest fel întinderea epidemiei de pestă porcină.

Pentru a se ajunge la acest rezultat este nevoie de o susținută și întinsă propagandă la sate, pentru ca sătenii să nu mai întrebuițeze piei de porc uscate și să le dea la tăbăcit.

În acest scop, avem onoare a vă ruga să binevoiți a da dispozițiuni ca alături de învățători și preoții, acești luminători ai satelor, să sfătuiască pe săteni în sensul celor arătate mai sus, pentru a se evita mari pagube atât sătenilor cât și economiei generale a Țării, avîndu-se în vedere și faptul că încăl-

tăminteia din piele uscată durează mai puțin decât aceia confecționată din piele tăbăcită.

Primiți, Vă rugăm, Prea Sfințite, asigurarea înaltei noastre considerațiuni.

p. Ministru
Secretar General,
(ss) Prof. A. POPA

Director,
(ss) Ec. C. Moisiu

**Copie după Onor. Minister al Culturii Naționale și al
Cultelor No. 11080 | 1943 către Sf. Episcopie Con-
stanța înreg. sub Nr. 1496 | 1943.**

Prea Sfințite,

Avându-se în vedere pe deoparte dispozițiunile art. 35 din Legea și Statutul pentru organizarea Bisericii ortodoxe române din 6 Mai 1925, care prevede că pentru a fi hirotonit și numit preot ori diacon, candidatul trebuie să aibă studii teologice superioare (Facultăți sau Academii Teologice), iar pe de altă parte că unii din preoții noștri nu îndeplinesc această condițiune esențială, neavând studii teologice superioare, deși cei mai mulți sunt înscriși la Facultăți ori Academii Teologice, avem onoarea a vă ruga să binevoiți a lua măsurile convenite, ca această categorie de preoți să-și termine studiile în timpul cel mai scurt posibil (maximum 2 ani), pentru ca printr'un nivel cultural și științific cât mai ridicat, să poată corespunde înaltei misiuni ce au de îndeplinit în mijlocul societății actuale, tot mai cultă și mai învățată și plină de nenumărate exigențe.

Menționăm că această condițiune a studiilor teologice superioare este sine qua non pentru preoții dela orașe, unde aceștia numai printr'o înaltă ținută academică și etică, pot ține piept tuturor curentelor atee și streine de credință străbună, spre a-și îndeplini marele lor rol de moralizatori și conducători spirituali ai neamului.

Primiți, Vă rugăm, Prea Sfințite, asigurarea înaltei noastre considerațiuni.

p. Ministru
(ss) Prof. AUREL POPA

Director,
Econ. C. Moisiu

Copie după ordinul circular Nr. 855 din 11 Febr. 1943

Prea Cucernice Părinte,

Fiind informați că la unele gări se refuză primirea alimentelor destinate cantinei clerului, vă invităm a aduce la cunoștința tuturor preoților, că pentru alimentele prohibite la transport trebuie să se ceară autorizația prefecturei respective. Acest lucru se poate face mai ușor de către cucernicii preoți dela centrele de colectare.

Sfânta Episcopie a intervenit către Prefecturile județelor Ialomița și Constanța, spre a da autorizația cerută.

Cu arhieresti binecuvântări.

Episcop-Locotenent,
(ss) † EUGENIU

Consilier Referent,
(ss) Preot C. Coadă

Copie după ordinul circular Nr. 683 din 3 Februarie 1943

Prea Cucernice Părinte,

Vi se trimete — alăturat — în copie Regulamentul legii penlru modificarea art. 2, 12 și 16 din Legea generală de pensuni publicat în Monitorul Oficial Nr. 270 din 22 Noembrie 1937 precum și avizul Nr. 655 | 1941, privitoare la drepturile preoților pensionari și vă invităm ca acolo unde sunt neînțelegeri, Prea Cucernicia Voastră să delimitați enoriile și să stabiliți, dela caz la caz, felul în care vor sluji în Biserică.

Cu arhieresti binecuvântări.

Episcop-Locotenent,
(ss) † EUGENIU

Consilier Referent,
Preot Gh. Sorescu

Copie după Regulamentul Legii pentru modificarea art. 2, 12 și 16 din Legea generală de pensii publicată în Monitorul Oficial No. 270 din 22 Noiembrie 1937.

Art. 1. — Preoții și diaconii au drept la pensie, în modul și condițiile prevăzute în legea generală de pensii, la împlinirea vârstei de 65 ani.

Ei vor fi scoși la pensie din oficiu, în mod obligatoriu, pentru limita de vârstă de 70 ani împliniți,

Atât clericii puși în retragere facultativ, ca și cei scoși la pensie pentru limită de vârstă, sunt considerați de drept preoți ajutători în biserica unde au funcționat, pe lângă personalul activ al parohiei.

Preoții și diaconii pensionați în cazurile de mai sus, rămân preoți ajutători pe lângă personalul salarial, având următoarele atribuțiuni:

a) Să officieze toate serviciile religioase în biserică și în enorie. La slujbele care reclamă prezența tuturor preoților bisericii respective, preoții pensionați vor participa în aceeași măsură ca ceilalți preoți ajutători;

b) Repartizarea sectoarelor enoriei în ceea ce privește îndeplinirea celor sfinte la domiciliile credincioșilor, de către clericii salariați și de cei pensionați, precum și ordinea îndeplinirii serviciilor religioase reclamând numai un preot, vor fi stabilite de către episcopatul locului, ținându-se seamă de drepturile conferite clericilor pensionați potrivit prevederilor alineatelor precedente;

c) Preoți pensionați la 65 sau 70 ani sunt autorizați a încasa toate contribuțiile credincioșilor denumite veniturile episcopatului, în schimbul serviciilor religioase prestate în cadrul normelor stabilite în acest articol;

d) De asemeni ei vor avea folosința casei parohiale în limita posibilităților de fapt și după satisfacerea personalului slujitor salariat.

Se va acorda însă preferință după paroh preoților pensionați din oficiu, de a locui în casa parohială, dacă se constată că au contribuit înainte de 20 Aprilie 1937, într-o mare măsură la construirea sau îmbunătățirea acestui edificiu;

e) Preoții și diaconii pensionați n'au însă folosința sesiei parohiale, rezervată exclusiv personalului salariat al parohiei.

Art. 2. — Când un preot sau diacon în funcțiune a con-

ractat o infirmitate sau o leziune care-l face inapt și impropriu serviciului, el dobândește drept de pensiuine, oricare ar fi etatea sa, în condițiunile arătate de art. 12 din legea generală de pensiuini.

Constatarea infirmităților preoților și diaconilor se va face de Comisiunea medicală a Casei de pensiuini, cu respectarea formelor prevăzute la art. 16 din legea generală de pensiuini,

Incapacitatea de serviciu din punct de vedere al îndatoririlor religioase profesionale a preoților și diaconilor va fi constatată și hotărâtă de Consiliul eparhial, în ședința plenară, cu aprobarea chiriarhului resectiv.

Această deciziune este definitivă și obligatorie pentru Casa de pensiuini, după veriificarea ei de către Ministerul Cultelor și Artelor, în scopul asigurării controlului prevăzut în art. 1 din legea de organizare din 10 Martie 1937.

No. 3. 994

p. conformitate
Indescifrabil

Copie după ordinul circular Nr. 357 din 3 Februarie 1943

Prea Cucernice Părinte,

Vi se face cunoscut că în urma intervenției Noastre, Onor. Minister al Cultelor, prin adresa No. 57595 / 1942, a aprobat să se facă numiri provizorii de cântăreți bisericești, cari au 18 ani împliniți și sunt absoivenți ai școalei de cântăreți.

În consecință veți aduce aceasta la cunoștința tuturor parohiilor și a celor interesați, înaintându-Ne de urgență actele candidaților pentru complectarea posturilor vacante de cântăreți.

Cu arhiernși binecuvântări.

Episcop-Locotenent,

(ss) † EUGENIU

Consilier Referent,
Preot Gh. Sorescu

**Patriarhia Română, Sfânta Episcopie Constanța Nr
1354 din 2 Martie 1943**

Cucerntce Părinte,

Având în vedere hotărîrea Sf. Sinod din ședința din 8 Decembrie 1943 și Decretul Lege Nr. 76 din 11 Februarie 1943, prin care s'a anulat prelungirea mandatelor actualelor corporații bisericești și s'a hotărît a se face noi alegeri, pentru toate organele reprezentative și executive din Eparhiile Țării:

Având în vedere «Regulamentul pentru alegerea și constituirea organelor reprezentative» în Biserica Ortodoxă Română, publicat în Monitorul Oficial Nr. 213 din 15 Septembrie 1937, precum și adresa Consiliului Central Bisericesc Nr. 814 | 1943, vi se face cunoscut că am dispus următoarele, în privința alegerilor ce vor avea loc și în Eparhia Noastră pentru un nou period de 6 ani, 1943 | 1949.

1. Lucrări pregătitoare.

a) Potrivit ordinului Nostru No. 7593 | 1943 vi se atrage din nou atențiunea asupra întocmirii, verificării și vizării listelor de membri ai adunării parohiale lucrări care se vor face în conformitate cu prevederile art. 2—7 din susmenționatul Regulament.

b) Convocarea adunării parohiale se face în scris și prin viu grai în biserică, Duminecă 21 Martie 1943, pentru data de 28 Martie a. c. ora 11 dimineața.

c) Potrivit art. 8 din Regulament, măsurile de convocare urmează a fi luate de către Consiliul parohial existent, îndată după primirea prezentului ordin.

II. Alegerea Epitropiei și Consiliului Parohial.

Alegerea epitropiei și consiliului parohial se face în ședință din ziua de 28 Martie 1943, reprezentându-se întru totul cele cuprinse în art. 9—14 din Regulament, în ceea ce privește ținerea ședinței, precum și art. 16—23 cu privire la alegerea consiliului și epitropiei parohiale.

Vi se atrage atențiunea asupra art. 24 și 25 din Regulament, care cuprind dispozițiunile privitoare la lucrările întocmite cu aceste alegeri și aprobările necesare care se dau:

a) pentru epitropi de către Protoierie și b) pentru Consilieri

parohiali de către Sf. Episcopie, căreia i se va înalța la vreme întregul dosar în acest scop.

Dacă în ziua de 28 Martie a. c. din cauze de forță majoră, prevăzute de art. 9 și 11 din Regulament, adunarea nu se poate ține, sau nu se întrucește cel puțin a zecea parte din numărul membrilor înscriși pe lista electorală, alegerea se amână pentru ziua de 4 Aprilie 1943, când se va face cu orice număr de membri, dar nu mai puțini decât consilierii parohiali.

Numărul consilierilor parohiali este proporțional cu populația parohiei, adică 10 membri la mia de suflete; dar numărul acestora nu poate trece de 30 (conf. art. 45 din Statut).

III. Alegerea membrilor mireni, în Adunarea Eparhială.

Duminecă 4 Aprilie 1943, se va face convocarea Adunării parohiale în acest scâp, pentru Duminecă 11 Aprilie, conf. art. 54 din Regulament.

Alegerea membrilor mireni se face în ziua de 11 Aprilie 1943, în cof. cu dispozițiunile art. 54—72 din Regulament.

Potrivit art. 58 adunarea se constituie valabil, cu orice număr de membri.

Vi se atrage atențiunea în chip deosebit, să respectați întru totul prevederile art. 59-64 din Regulament, privitoare la constituirea adunării și modului în care va decurge votarea și se vor întocmi actele cu rezultatul alegerii.

Despulerea scrutinului se va face la data de 16 Aprilie 1943, în localitatea fixată din vreme de delegatul eparhial, unde vă veți prezenta personal, sau veți trimite delegat special, cu rezultatul alegerilor de membri mireni din acea parohie (conf. art. 66—72 din Regulament).

IV. Alegerea membrilor clerici.

Va avea loc în ziua de Marți 13 Aprilie 1943 iar în caz de amânare (art. 46), Miercuri.

În ceea ce privește localitatea și circumscripția din care faceți parte, veți fi anunțați din timp de către delegatul eparhial care va prezida alegerea.

Alegerile se vor face respectându-se dispozițiunile art. 38—52 din Regulament.

* * *
Până la alegerea și constituirea legală a organelor pe-

rohlale și eparhiale pe noul period de șase nni, verhile organe își exercită toate atribuțiunile pe temeiul vechilor mandate.

Orice creștin ortodox, înscris într'una din listele parohiale poate candida la alegerile pentru Adunarea eparhială, în condițiunile art. 55—57 din Regulament. Cererea va fi însoțită de actele prevăzute de art. 56 și se va înainta biroului eparhial până la data de 21 Martie 1943, împreună cu taxa de 500 el.

Pentru colegiul preoțesc, poate candida orice preot înscris pe una din listele clericilor cu drept de vot din eparhie, în condițiunile art. 40—42 din Regulament, înaintându-și petițiile pâna la data de 24 Martie 1943.

În caz de neînțelegeri în sânul adunării, cu prilejul alegerilor, potrivit art. 13, veți întocmi un proces verbal în conformitate cu formularul No. 4, dela pag 50 din Regulament.

Vă invităm să cercetați cu luare aminte Regulamentul, pentruca toate aceste lucrări să fie întocmite cu respectarea strictă a prevederilor cuprinse în el.

Împriimatele necesare le veți procura dela Protoieria respectivă, în schimbul sumei de lei 200 (două sute) costul lor Cu arhieriești binecuvântări.

Episcop-Locotenent,

(98) † EUGENIU

Consilier Referent,

Preot Gh. Sorescu

TABLORILE

de circumscripții și parohii în vederea alegerilor eparhiale de clerici și mireni dela 11 și 13 Aprilie 1943

Circ. I Constanța parohii 15; preoți 30;

Delegat eparhial: Preot Econom Stelian Popescu

1. Catedrala Episcopală

1. Pr. C. Pâslaru

2. Pr. Gh. Beștea

3. Diac. Alex. Marin

2. Sf. Nicolae I	4. Pr. Stelian Popescu
	5. Pr. Gh. Sorescu
	6. Diac. Vechiu Neagu
3. Adormirea I	7. Pr. Dumitru Popescu
	8. Pr. Arghir Vârnăv
	9. Pr. Vasile Paraschiv
4. Sf. Gheorghe	10. Pr. I. Grigorescu
	11. Diac. Gh. Popescu
	12. Pr. Anastase Popescu
5. Sf. Impărați I	13. Pr. I. Roșculeț
	14. Diac. Vasile Popescu
6. Sf. Nicolae II	15. Pr. Alex. Moroianu
7. Adormirea II	16. Pr. M. Buric
	17. Pr. N. Coadă
8. Cuvioasa Parascheva	18. Pr. Const. Sădeanu
9. Sf. Dumitru	19. Pr. Ștefan Bumbac
10. Sf. Impărați II	20. Pr. Ion R. Șerban
	21. Pr. Dumitru Andrei
11. Sf. Andrei, Palas	22. Pr. Ion Iacob
12. Viile Noi	23. Pr. Ion Apostolescu
13. Cumpăna	24. Pr. Petre Băgulescu
14. Ovidiu	25. Pr. Const. Popescu
	26. Pr. N. Alexandrescu
15. Valea Seacă	27. Pr. Alex. Dumitrescu
	28. Pr. Ion Turcu
	29. Pr. Nicolae Popescu
	30. Pr. Gh. Popa

*Circ. II Mangalia parohii 13 ; preoți 15 ;
Delegat eparhial : Preot Dumitru Seceleanu
Domnița Elena*

1. Arsa	1. Pr. Marin Mihai
2. Carmen Sylva	2. Pr. Mihai Verban
3. Domnița Elena	3. Pr. Dumitru Seceleanu

4. Eforia	4. Pr. Dumitru Rusu
5. Limanul	5. Pr. Dumitru Apostol
6. Mangalia	6. Pr. Gheorghe Căciulă
	7. Pr. Vasile Nartea
	8. Pr. Gh. Chiorpec
7. Moșneni	9. Pr. Ilarion Iordănescu
8. Peceneaga	10. Pr. Dumitru Plutașu
9. Techirghiol	11. Pr. Antohi Iacob
10. Topraisar	12. Pr. Vasile Cioară
11. Tuzla	13. Pr. Moise Păun
12. Vâlcelele	14. Pr. Grigore Preda
13. Voevodul Mihai	15. Pr. Popescu Nicolae

Circ. III Cobadin parohii 12 ; preoți 15

Delegat eparhial : Preot Radu Datcu—Peștera

1. Bărăganul	1. Pr. Const. Martin
2. Ciocârlia	2. Pr. Atanasie Mihăilescu
	3. Pr. Dumitru Mihăilescu
3. Cobadin	4. Pr. Marin Dobrescu
4. Cocargeaua	5. Pr. Sandu Drăghici
5. Mereni	6. Pr. Alex. Trandafirescu
6. Negrești	7. Pr. Moscu Rizea
7. Osmancea	8. Pr. Dumitru Topârceanu
8. Peștera	9. Pr. Radu Datcu
	10. Pr. Vasile Cojocaru
	11. Pr. Pavel Rotaru
9. Petroșani	12. Preot Vasile Ciucă
10. Potârnichea	13. Pr. Vasile Georgescu
11. Tufani	14. Pr. Dumitru Dima
12. Vișoara	15. Pr. Victor Marinescu

Circ. IV Chirnogeni parohii 14 ; preoți 17 ;

Delegat eparhial : Preot Ilie Dragomirescu—General Scărișoreanu

1. Cerchezu	1. Pr. Grigore Crețu

2. Chirnogeni	2. Pr. Teodor Iordache
3. Comana	3. Pr. Ion Rădulescu
4. Cotu Văii	4. Pr. Ion Oțelea
5. Darabani	5. Pr. Gh. Brătășanu
6. Dumbrăveni	6. Pr. Const. Crețu
7. General Scărișoreanu	7. Pr. Bălăceanu Victor
8. Independența	8. Pr. Ilie Dragomirescu
9. Măgura	9. Pr. Dumitru Borcea
10. Movila Verde	10. Pr. Ion Barbu
11. Negru Vodă	11. Pr. Gh. Postelnicescu
12. Olteni	12. Pr. Nicolau Mărgărit
13. Plopeni	13. Pr. Gheorghe Lupu
14. Viroaga	14. Pr. Vasile Postelnicescu
	15. Pr. Gheorghe Buciu
	16. Pr. Ștefan Niculescu
	17. Pr. Ion Girip

*Circ. V Ion Corvin parohii 14 ; preoți 16 ;
Delegat eparhial : Pr. Constantin Lembrău —
Adamclisi*

1. Adamclisi	1. Pr. Const. Lembrău
2. Alimanu	2. Pr. Ion Necșulescu
3. Beilic	3. Pr. Barbu Vasile
4. Cetatea	4. Pr. Nicolae Ciorbaru
5. Dobromir Vale	5. Pr. Dima Vasilescu
6. Hațeg	6. Pr. Petre Georgescu
7. Ion Corvin	7. Pr. Chivu David
8. Mârleanu	8. Pr. Const. Vasilescu
9. Negureni	9. Pr. Vasile Enciu
10. Oltina	10. Pr. Petcu Dumitru
11. Rasova	11. Pr. Arghir Brătianu
12. Șipotele	12. Pr. Gheorghe Anghel
13. Vlahii	13. Pr. Marin Marin
14. Zorile	14. Pr. Mosoia Gheorghe
	16. Pr. Vasile Ilie
	16. Pr. Florea Panait

Circ. VI Ostrov parohii 13 ; preoți 15 :

Delegat eparhial : Pr. Gh. Toma — Canlia

1. Almalău	1. Pr. Ion Vasilescu
2. Băneasa	2. Pr. Const. Ionescu
3. Bugeac	3. Pr. Nuță Alexandru
4. Canlia	4. Pr. Const. Pantazi
5. Carvăn	5. Pr. Gh. Toma
6. Coslugea	6. Pr. Leonida Moiescu
7. Dobromir Deal	7. Pr. Vasile Balaiș
8. Esehioi	8. Pr. Ion Mihalache
9. Gârlița	9. Pr. Dumitru Popescu
10. Lipnița	10. Pr. Radu Stănescu
11. Ostrov	11. Pr. Ion Vasiliu
	12. Pr. Paul Dobrescu
12. Satu Nou	13. Pr. Emil Oprișan
13. Tudor Vladimirescu	14. Pr. Radu Popescu
	15. Pr. Barbu Nicolau

Circ. VII. Cernavoda ; parohii 11 ; preoți 13 ;

Delegat eparhial: Pr. Ion Tobă—Siliștea

1. Cernavoda	1. Pr. Const. Coadă
2. Cochirleni	2. Pr. Teodor Samoilă
3. Dunărea	3. Pr. Alexandru Anghel
4. Faclia	4. Pr. Ene Manea
5. Ivrinez	5. Pr. Frigioiu Gheorghe
6. Mircea Vodă	6. Pr. Const. Emanoil
7. Saligni	7. Pr. Dumitru Șoavă
8. Seimeni	8. Pr. Filimon Bolocan
9. Siliștea	9. Pr. Marin Ionescu
10. Tortoman	10. Pr. Ioan Tobă
11. Țepeș Vodă	11. Pr. Radu Brașoveanu
	12. Pr. Dinu Nicolae
	13. Pr. Gh. Popescu

Circ. VIII Carol I, parohii 11 ; preoți 16
Delegat eparhial : Pr. Dumitru Rogoveanu —
Medgidia

1. Basarabi	1. Pr. Dumitru Chirilă
2. Carol I	2. Pr. Marin Răileanu
3. Castelu	3. Pr. Vasile Gheorghiuță
4. Cuza Vodă	4. Pr. Ioan Stoian
5. Dorobanțu	5. Pr. Emil Mărculescu
6. Ferdinand I	6. Pr. Simion Sâmpetru
	7. Pr. Dumitru Vâlcu
	8. Pr. Vasile Tasi
7. Medgidia	9. Preot Teodor Voineagu
	10. Pr. Dumitru Rogoveanu
	11. Pr. Alexandru Zaharia
8. Pantelimon de Sus	12. Pr. Const. Necșulescu
9. Pantelimon de Jos	13. Pr. Marin Podaru
10. Târgușor	14. Pr. Alex. Mihăilescu
	15. Pr. Epam. Mihăilescu
11. Valea Neagră	16. Pr. Const. Dobrițoiu

Circ. IX Cogealac ; parohii 15 ; preoți 17 ;
Delegat eparhial : Pr. Mihăilescu Alexandru

1. Baia	1. Pr. Gheorghe Tudose
2. Corbul de Jos	2. Pr. Rodideală Constantin
3. Corbul de Sus	3. Pr. Vasile Bărbieru
4. Cogealac	4. Pr. Ghețu Ioan
	5. Pr. Mocanu Ţone
	6. Pr. Vasile Chivu
5. Grădina	7. Pr. Cazacu Aurel
6. Gura Dobrogii	8. Pr. Duțu Ștefan
7. Fântânele	9. Pr. Ioan Hoșină
8. Istria	10. Pr. Ioan Măntoiu
9. Mihai Viteazu	11. Pr. Teodor Iliescu
10. Nistorești	12. Pr. Sergiu Tilea
11. Nuntași	13. Pr. Gheorghe Comănici
12. Pandurul	14. Pr. Gheorghe Dobre

13. Râmnicul de Jos	15. Pr. Gh. N. Popescu
14. Săcele	16. Pr. Eugeniu Văduva
15. Sinoe	17. Pr. Leon Tomșa
Președinte ;	18. Pr. Alex. Mihăilescu

*Circ. X Hârșova ; parohii 12 ; preoți 15 ;
Delegat eparhial : Pr. Ioan Ciorbaru—Hârșova*

1. Ciobanu	1. Pr. Gh. Apostol
2. Crișan	2. Pr. Mihail Șerbănescu
3. Crucea	3. Pr. Teodor Pănculescu
4. Dulgheru	4. Pr. Oancea Mocanu
5. Gălbiori	5. Pr. Gheorghe Gherlan
6. Gârliciu	6. Pr. Gheorghe Uzună
7. Hârșova	7. Pr. Ioan Ciorbaru
8. Runcu	8. Pr. Zănea Gheorghe
9. Saraiu	9. Pr. Gheorghe Taifas
10. Tichilești	10. Pr. Const. Cernescu
11. Topalu	11. Pr. Vespasian Cernescu
12. Vulturul	12. Pr. Gheorghe Răileanu
	13. Pr. Vasile Ștanciu
	14. Pr. Nicolae Luca
	15. Mihai Dumitru

*Circ. XI Călărași ; parohii 11 ; preoți 21 ;
Delegat eparhial : Pr. Marin Dumitrescu—Călărași*

1. Sf. Impărați	1. Pr. Alex. Alexandrescu
2. Sf. Ioan	2. Pr. Vasile Nicolau
3. Sf. Nicolae	3. Pr. Sofie Popescu
	4. Pr. Gh. Georgescu
	5. Pr. Gh. N. Ionescu
	6. Pr. M. Dumitrescu
	7. Pr. Ștefan Dinu
	8. Diac. Atanasie Preda
	9. Pr. Dimitrie Dobre
	10. Diac. Alex. Dobrescu
	11. Diac. Ion Rădulescu

4. Măgureni	12. Pr. Leonida Mateescu
5. Călărașii Vechi	13. Pr. Gh. Chivu
6. Ceacu	14. Pr. Dumitru Dumitrescu
7. Cuza Vodă	15. Pr. Leon Mihăilescu
8. Mircea Vodă	16. Pr. Mihai Tiberiu
9. Model	17. Pr. Negoită Gavriil
10. Ștefan Vodă	18. Pr. Nicolae Alexandru
11. Tonea	19. Pr. Nicolae Popescu
	20. Pr. Nicolae Bănică
	21. Pr. Ioan Chiriță

Circ. XII Roseti; parohii 12; preoți 13;
Delegat eparhial: Alexandru Pârlea—Roseti III

1. Beilic	1. Pr. Nicolae Florea
2. Coslugeni	2. Pr. Nicolae Brebeanu
3. Dichiseni	3. Pr. Const. Stancu
4. Gâldău	4. Pr. Gheorghe Radu
5. Jegălia	5. Pr. Petre Rășanu
6. Oltina	6. Pr. Gheorghe Pătrașcu
7. Radu Negru	7. Pr. Alex. Ionescu
8. Roseți I	8. Pr. Mihail Vădana
9. Roseți II	9. Pr. Ion Vasile
10. Roseții III	10. Pr. Alexandru Pârlea
11. Satnoeni	11. Pr. Cornel Cernescu
12. Socariciu	12. Pr. Vasile Popescu
	13. Pr. Gh. Constantinescu

Circ. XIII Fetești-Gară; parohii 16; preoți 17;
Delegat eparhial: Pr. Mihail Tiței—Fetești-Gară

1. Bordușani	1. Pr. Gh. N. Dumitrescu
2. Buliga-Fetești	2. Pr. Stan Preda
3. Cegani	3. Pr. Ion Ionescu
4. Cocârgeaua I	4. Pr. Nicolae Negulescu
5. Cocârgeaua II	5. Pr. Gh. Popescu
6. Cocârgeaua III	6. Pr. Vasile Călinescu
7. Cocârgeaua Nouă	7. Pr. Alexandru Vieru

8. Dudești	8. Pr. Voicu Marinescu
9. Ferdinand I	9. Pr. Gheorghe Ioan
10. Fetești	10. Pr. Leonida Iliescu
11. Fetești Gară	11. Pr. Mihail Tiței
12. Găița	12. Pr. Dan Moiescu
13. Ion Lahovari	13. Pr. Ioan Runcanu
14. Maltezi	14. Pr. Ioan Mateescu
15. Perișoru	15. Pr. Nicolae Dojan
16. Petroiu	16. Pr. Gh. Popescu
	17. Pr. Gh. Nicolescu
17. Stelnica	18. Pr. Ioan Necula

Circ. XIV Țândărei, parohii 19; preoți 28;
Delegat eparhial: Pr. Bănică Gheorghe—Luciu

1. Brăilița	1. Pr. Vasile Tudorache
2. Brătianu	2. Pr. Ioan Leonte
	3. Pr. Caraivan Velicu V.
3. Chioara	4. Pr. Vasile Popescu
	5. Pr. Dima S. Dima
4. Făcăeni	6. Pr. Virgil Andreescu
5. Frățilești	7. Pr. Toma Oprescu
6. Giurgeni	8. Pr. Ioan Popescu
7. Gura Ialomiții	9. Pr. Iulian Munteanu
8. Hagieni	10. Pr. Ștefan Toma
9. Luciu	11. Pr. Bănică Gheorghe
10. M. Kogălniceanu	12. Pr. Micu Alexandru
	13. Pr. Rațiu Constantin
11. Ograda	14. Pr. Radu Vasile
	15. Pr. I. Popescu
12. Piuș-Pietri	16. Pr. Gh. Vasilescu
13. Platonești	17. Pr. Dumitru Stan
14. Săveni	18. Pr. Nicolae Mateescu
	19. Pr. Bârzoii Nicolae
15. Sudiți	20. Pr. Decu Gheorghe
	21. Pr. Ștefan Constantin
16. Țândărei Gară	22. Pr. Dumitru Sima

17. Țândărei	23. Pr. Gh. Chirulescu
	24. Pr. Ioan Vulcan
18. Valea Ciorii	25. Pr. Ștefan Chirulescu
	26. Pr. Nicolae Scordilă
19. Vlădeni	27. Pr. Alex. Guriță
	28. Pr. Iordache Nicolae

Circ. XV Slobozia ; parohii 21 ; preoți 26 ;

Delegat eparhial : Pr. Dan Bănică—Gh. Lazăr

1. Amara	1. Pr. Nicolae Dobrescu
2. Bora	2. Pr. Manole Teodor
3. Bucu	3. Pr. Gheorghe Ionescu
4. Ciulnița	4. Pr. Vasile Păduroiu
5. Const. Brâncoveanu	5. Pr. Ioan Toma
6. Cosâmbești	6. Pr. Vlad Dragomir
7. Dimieni Bălășești	7. Pr. Ican Negoită
8. Gheorghe Lazăr	8. Pr. Neagu Badea
9. Gimbașani	9. Pr. Dănilă Nicolae
10. Grivița	10. Pr. Ioan Delcea
	11. Pr. Mihai Vasilescu
	12. Pr. Negoită Stelian
11. Iazu	13. Pr. Nicolae Mateescu
12. Mărculești	14. Pr. Nicolae Borcan
13. Perieți	15. Pr. Ifrim Ioan
	16. Pr. Mihail Done
14. Poiana	17. Pr. Petre Anghel
15. Pribegi	18. Pr. Mihail Avram
16. Slobozia	19. Pr. Zamfir Petru
	20. Pr. Gh. Sachelarie
17. Slobozia Capelă	21. Pr. Petre Breteanu
18. Slobozia Nouă	22. Pr. Gh. Mușat
	23. Pr. I. Bercuș
19. Smirna	24. Pr. Drăghici Marin
20. Traian I	25. Pr. Zamfir Ionescu
21. Traian II	26. Pr. Mirică Ioan

Circ. XVI Căzănești, parohii 20; preoți 26;
Delegat eparhial: Pr. Gh. Teodorescu—Căzănești

1. Andrășești	1, Pr. Const. Petrișor
2. Balaciu	2. Pr. Barbu Ioan
3. Căzănești	3. Pr. Gh. Teodorescu
	4. Pr. Gr. Epaminonda
4. Ciochina	5. Pr. Ioan Popescu
	6. Pr. Cosma Drăghicescu
5. Cocora	7. Pr. Mihai Brăcăcescu
	8. Pr. Stelian Tintoiu
6. Colelia	9. Pr. Mircea Marinescu
7. Crunți	10. Pr. Teodor Ionescu
8. Grindu	11. Pr. Ioan Ciolca
	12. Pr. Petre Ciolca
9. Orboești	13. Pr. Nicolae Pandrea
10. Orezu	14. Pr. Pătrașcu Simion
11. Malu	15. Pr. Grigore Bolocan
12. Miloșești	16. Pr. Radu C. tinescu
13. Munteni Buzău I	17. Pr. Teodor Niculescu
14. Munteni Buzău II	18. Pr. Gh. Turliu
15. Nicoleşti	19. Pr. Const. Grigorescu
16. Principesa Elena	20. Pr. Gheorghiu Gh.
	21. Pr. Băjenaru Nicolae
17. Reviga	22. Pr. Moise Moise
	23. Pr. Ioan Teodorescu
18. Rovine	24. Pr. Stelian Drăghicescu
19. Sărățeni	25. Pr. Alex. Dumitrescu
20. Sf. Gheorghe	26. Pr. Ioan Alexandru

Circ. XVII Urziceni; parohii 22; preoți 28;
Delegat eparhial: Pr. Mihai Marinescu—Manasia

1. Alexeni	1. Pr. Andrei Negulescu
	2. Pr. Milea Nicolae
2. Armășești	3. Pr. Const. A. Constantin
3. Bărbulești	4. Pr. Toma Coroiu
4. Bărcănești	5. Pr. Mihail Fluture

5. Borănești	6. Pr. Vasile Constantin
6. Broșteni Noi	7. Pr. Mihail Gheorghe
7. Coșarenii	8. Pr. Gh. Constantinescu
9. Cotorca	9. Pr. Dumitrache Mișache
9. Gârbovi	10. Pr. Ioan Chivu
10. Grindași	11. Pr. Gh. Rotaru
11. Jilavele I	12. Pr. Luca Sandulache
12. Jitavele II	13. Pr. Nicolae Drăgan
13. Manasia I	14. Pr. Aristide Popescu
14. Manasia II	15. Pr. Gh. Mănescu
15. Moldoveni	16. Pr. Teodor Cazan
16. Patru Frați	17. Pr. Mihai Marinescu
17. Principesa Maria	18. Pr. Mihail Ionescu
18. Rădulești	19. Pr. Dumitru Popescu
19. Slătioarele	20. Pr. Ioan Simion
20. Speteni	21. Pr. Gheorghe Petre
21. Urziceni	22. Pr. Iordace Stoenescu
	23. Pr. Nicolae Uzună
	24. Pr. Ionel Radu
	25. Pr. Gh. Popescu
	26. Pr. Mircea Totolici
	27. Diac. N. Dumitrescu

*Circ. XVIII Săpunari; parohii 19; preoți 24;
Delegat eparhial: Pr. Const. Vulpe—Săpunari*

1. Arțari	1. Pr. Const. Gheorghe
2. Axintele	2. Pr. Victor Dumitrescu
3. Brătia	3. Pr. Stanciu Radu
4. Crăsani	4. Pr. Toma Mihail
5. Copuzu	5. Pr. Alex. Ionescu
6. Condești	6. Pr. Stelian Iliescu
7. Eliza Stoenesti	7. Pr. Ioan Belcin
8. Frumușica	8. Pr. Petrescu Ioan.
9. Horia	9. Pr. Velicu Stelian
	10. Pr. Velicu Ștefan
	11. Pr. Ioan Cristu

10. Lehliu	12. Pr. Gr. Arsenescu
11. Lupșanu	13. Pr. Alex. Antonescu
12. Nucetu	14. Pr. Valeriu Popescu
13. Rași	15. Pr. Ilie Ionescu
14. Răsvani	16. Pr. Const Danciu
15. Sălcioara	17. Pr. Ioan Alexandrescu
16. Săpunari	18. Pr. Ștefan Contineanu
17. Ștefănești	19. Pr. Dumitru Panaitescu
18. Ulești	20. Pr. Gh. Dumitrescu
19. Vlăiculești	21. Pr. Const. Vulpe
	22. Pr. Marin Radu
	23. Pr. Alex. Ștefan
	24. Pr. Vasile Stancu

*Circ. XIX Dragoș Vodă ; parohii 19 ; preoți 24 ;
Delegat eparhial: Pr. Marin Buicănescu—Socoalele*

1. Albești	1. Pr. Ioan Rășanu
2. Bordușelu	2. Pr. Teodor Enache
3. Buești	3. Pr. Efrem Ionescu
4. Crucea	4. Pr. Ioan Sporea
5. Domnița Maria	5. Pr. Stănescu Aristide
6. Dor Mărunt I	6. Pr. Gr. Popescu
7. Dor Mărunt II	7. Pr. Costache Vasile
8. Dragoș Vodă	8. Pr. Nicolae Giurcă
9. Floroaica	9. Pr. Const, Ștefănescu.
10. Ghimpați	10. Pr. Ioan Nicolescu
11. G-I Dragalina	11. Pr. Gheorghe Stroe
12. Ivănești	12. Pr. Ioan Nicolae
13. Marsilieni	13. Pr. Gh. N. Popescu
14. Mihai Viteazu	14. Pr. And. Constantinescu
15. Pelinu	15. Pr. Șerban Marin
16. Plevna	16. Pr. Vasile Voiculescu
	17. Pr. Vespasian Popescu
	18. Pr. Șerban Constantin
	19. Pr. Mihai Constantin
	20. Pr. Ilarion Fiera

17. Socoalele	21. Pr. Marin Buicănescu
18. Valea Rusului	22. Pr. Manole Stan
19. Vlad Ţepeş	23. Pr. Nic. Sacerdoţeanu
	24. Pr. Ilie Danciu

Circ. XX Ciocăneşti ; parohii 18 ; preoţi 24 ;

Delegat eparhial : Atanasie Baicu

Ciocăneşti Mărgineni

1. Andolina	1. Pr. Mihăilescu Dumitru
2. Bogata	2. Pr. Aurel Stănescu
3. Barza	3. Pr. Alecu Marin
4. Boşneagu	4. Pr. Gheorghe Stănescu
5. Cacomeanca	5. Pr. C. Constantin
	6. Pr. Gheorghe Valahe
6. Podu Lupi	7. Pr. Constantin Diaconu
7. Chirnogi	8. Pr. Dumitru Coman
8. Ciocăneşti Mărgineni	9. Pr. Atanasie Baicu
9. Ciocăneşti Sârbi	10. Pr. Grigore Mitu
	11. Pr. Alecu Zamfir
10. Cuneşti	12. Pr. Grigore Popa
11. Dorobanţu	13. Pr. Vasile Rădulescu
12. Făurei	14. Pr. Iosif Bălteanu
	15. Pr. Iacob Mihail
13. Găunoşi	16. Pr. Const. Ioachim
	17. Pr. Nicolae Zărnescu
14. Independenţa	18. Pr. Ioan O. Popa
15. Rasa	19. Pr. Alexe Popescu
	20. Pr. Nicolae Dumitrescu
	21. Pr. Voicu Ionescu
16. Smârdan	22. Pr. Iordănescu Mihai
17. Ulmu	23. Pr. Grigore Neagu
18. Vărăşti	24. Pr. Nicolae Dobriţoiu

Copie după adresa Consiliului Interșcolar Constanța No. 139 din 23 Ianuarie 1943, către Sf. Episcopie Constanța sub No. 564 din 1 Februarie 1943.

Prea Sfinte Stăpâne,

Consiliul interșcolar al școalelor secundare din Constanța, ține de a sa datorie să exprime Sf. Voastre întreaga sa recunoștință pentru înființarea cantinei care ospătează elevii săraci ai școalelor secundare din localitate.

Această operă mare, venită în împrejurările grele, creată de Sf. Voastră și sprijinită de P. C. Preoți aduce în mijlocul lumii mici, a copiilor, un neprecupețit ajutor prin masa zilnică, ce li se dă.

Copii vor aprecia și ei această operă și vor înțelege mai târziu că aceste îndemnuri trebuiesc imitate.

Vă rugăm să primiți, în numele tuturor școlilor secundare de băeți din localitate, deosebitele mulțumiri.

Președintele Consiliului Interșcolar

(ss) *Nicon Turtureanu, directorul liceului Mircea cel Bătrân
Constanța*

Copie după adresa Direcțiunii Liceului „Mircea cel Bătrân”—Constanța No 808 din 23 Ianuarie 1943 către Sf. Episcopie Constanța înregistrată sub No 486 din 27 Ianuarie 1943.

Prea Sfinte Stăpâne,

Direcțiunea liceului Corpul Didactic al liceului și Eforia școlară socotesc de a lor datorie, să aducă Sf. Voastre, pe această cale, prinosul lor de recunoștință pentru înalta înfăptuire ce-ați desăvârșit cu P. C. Preoți, înființând în orașul nostru, o cantină școlară, care să îngăduie elevilor săraci, o hrană bună în aceste vremuri pline de nevoi.

Desigur, că alături de recunoștința noastră se adaugă și cea a elevilor care se ospătează în fiecare zi, la această cantină

și sperăm că vor înțelege și ei, la rândul lor, să-și ajute aproapele.

Fapta, de a se înființa o cantină, pentru elevii săraci ai școalelor secundare din localitate, era într'adevăr o necesitate. Nu s'a găsit însă cine s'o înființeze, s'o sprijine și să dea elevilor, pe lângă această ospățare zilnică, și o educație morală de înaltă valoare.

Venirea Sf. Voastre, în mijlocul nostru a tradus această necesitate într'o realitate.

Școala noastră promite Sf. Voastre de a-și pune la dispoziție concursul, în acest scop.

Director, (ss) N. Turtureanu

Secretar, (ss) V. Petroniu

Demisii

1) Pr. Vasile Nicolau din postul de protoiereu al circ. I Călărași, jud. Ialomița, pe data de 1 Februarie 1943.

2) Cântărețul Ioan Dinu dela parohia Sf. Dumitru, orașul Constanța, pe data de 1 Decembrie 1942.

Puneri în disponbilitate

1) Cântărețul Constantin Pricop dela parohia Carvân, jud. Constanța, pe data de 1 Ianuarie 1943, pentru neprezentare la post.

Diverse

1) Parohia Gârbovi II jud. Ialomița a fost transformată în postul II de preot ajutător la parohia Gârbovi, acelaș județ.

2) Preotul Nicolae Drăgan trece în postul II de preot ajutător la parohia Gârbovi, jud. Ialomița.

3) Cântărețul Dumitru Lipan dela parohia Mircea Vodă, jud. Constanța, rămâne în funcțiune până la 1 Aprilie 1944.

Transferări

1) Preotul Nicolae Popescu dela parohia Bota, Gorj, la pa-

rohia Ovidiu, satul Cocoșul, jud. Constanța, pe data de 1 Martie 1943.

2) Cântărețul Marin Stratulat dela parohia General Scărișoreanu jud. Constanța la parohia Sf. Dumitru, orașul Constanța, pe data de 15 Ianuarie 1943.

3) Cântărețul Marin Motroc dela parohia Plopeni, jud. Constanța, la parohia Cetu Văii acelaș județ, pe data de 1 Martie 1943.

4) Cântărețul Oprea Bulugeanu dela parohia Corbul de Jos, Constanța la parohia Valea Neagră, acelaș județ.

Incadrări și reîncadrări

1) Preotul Vasile Roman evacuat dela parohia Doccelar jud. Durostor, încadrat la parohia Tândărei-Gară, jud. Ialomița, ca preot ajutor pe data de 1 Ianuarie 1943.

2) Cântărețul Ioan Petculescu evacuat dela parohia Adormirea Cavarua, jud. Caliacra reîncadrat la parohia Sf. Dumitru orașul Constanța, pe data de 15 Ianuarie 1943.

Numiri

1) Preot Ioan Chiriță parohul parohiei Tonea jud. Ialomița, a fost numit protoiereu provizoriu al circ. I Călărași, jud. Ialomița, pe data de 1 Februarie 1943.

2) Preot Gheorghe Frigioiu paroh la parohia Faclia, jud. Constanța, pe data de 1 Ianuarie 1943.

3) Preot Milea Nicolae, preot ajutor la parohia Alexeni jud. Ialomița pe 1 Martie 1943.

4) Preot Nicolae Barbu paroh la parohia Tudor Vladimirescu jud. Constanța, pe 1 Martie 1943.

5) Monah Cornelia Andronache cononarh la Catedrala Sf. Episcopii Constanța, pe data de 15 Ianuarie 1943.

6) Ioan Gh. Aron Baba cântăreț la parohia Miloșești, jud. Ialomița, pe data de 1 Martie 1943.

Posturi de preoți vacante

1) Se declară vacant postul de preot III dela parohia Cer-

navoda, jud. Constanța, nou înființat pe data de 1 Martie 1943.

2) Se declară vacant postul de preot paroh dela parohia Ciobanu, jud. Constanța, de data de 1 Ianuarie 1943.

3) Se declară vacant postul de preot paroh dela parohia Piua-Petri, jud. Ialomița, pe data de 1 Martie 1943, prin reprezentarea la post a titularului.

Posturi de cântăreți vacante pe data de 1 Martie 1943

1) Postul de cântăreț dela parohia Carvân, jud. Constanța

2) Postul de cântăreț dela parohia General Scărișoreanu jud. Constanța

3) Postul de cântăreț dela parohia Plopeni, jud. Constanța.

4) Postul de cântăreț dela parohia Corbul de Jos, județul Constanța

Posturi diverse

1) Se declară vacant postul de contabil din cancelaria Sf. Episcopiei Constanța salarizat cu 10.200 lei.

2) Se declară vacant postul de impiegat cu 3 gradații de vechime în cancelaria Sf. Episcopiei Constanța.

MULȚUMIRI

Sfânta Episcopie a Constanței aduce mulțumiri următorilor enoriași din parohia Ciocănești-Sârbi, Jud. Ialomița pentru donațiile făcute în bani, pentru procurarea unui rând de veștminte bisericești :

Ghiță Pețu 11.000 lei, Vasile Pavel 11.000 lei, Petcu Pavel 11.000 lei, Ion Banu 5000 lei, Ghiță Jecu 1000 lei și Ioana Iv. Georgescu 1000 lei.

SPRE ȘTIINȚA

Revista apare sub îngrijirea Secției Culturale.

Schimbul de reviste, trimiteri de articole, abonamente și orice corespondență, se va adresa Revistei «Tomis» la Sfânta Episcopie, Constanța.

ABONAMENTUL:

1 an pentru preoți, epitropi și abonați particulari 120 lei

1 an pentru cântăreți 100 .

30.00
25
5.00

3.600
336
240
4

SFANTA EPISCOPIE - CONSTANTA

Opus.

P. C. Sale
Domnului

*Revista „Biserica Ortodoxa
Romana.”*

Parohia *„Biserica „Sf. Antim”*

Comuna *Bucuresti VI*

Județul _____

